

info

Broj 87/08
10. rujna 2008.

ODGOVORNO I SAVJESNO

Kada se Inaš i Maja Rilović žele prikazati boljima nego što jesu moraju pribjeći lažima, demagogiji i prljavoj propagandi. Svi oni koji im nasjednu prije ili kasnije će spoznati pravo stanje stvari. O kakvim «borcima za radnička prava» se zapravo radi najbolje ćemo ilustrirati sljedećom činjenicom.

Pred nekoliko mjeseci su se Inaš i Maja Rilović zalagali za to da se od 1. lipnja 2008. cijena toplog obroka u Ininim restoranima poveća za 40%. SING se tome usprotivio i samo zaslugom SING-a, svi oni koji se hrane u Ininim restoranima, topli obrok od 1. lipnja ne plaćaju 40% više.

Istina o Croscu

Izdvajanjem Croasca u zasebnu tvrtku 1997. godine, kada je Croasco «de facto» izbačen na svjetsko tržište, u Croscu je narednih godinu dana važio Kolektivni ugovor za INU. Prestankom važenja primjene Ininog Kolektivnog ugovora na Croscove radnike, započinju pregovori za prvi kolektivni ugovor Croasca u uvjetima kada cijena nafte dostiže najniže granice u posljednjih 15 godina.

Croasco, čija djelatnost je isključivo uslužna, morao se izboriti za svoj status na nemilosrdnom svjetskom tržištu. Velika kriza

naftnog biznisa, kada je cijena nafte bila 8 USD po barelu, nije zaobišla ni Hrvatsku. Naftne tvrtke u svijetu pa tako i Ina

obustavljale su ulaganja u proizvodnju i remont svojih bušotina, što je jednostavno značilo da za Croasco i njemu slične tvrtke u svijetu nije bilo posla. U prvih pet godina Croscova samostalnog djelovanja cijena nafte na svjetskom tržištu nije prelazila 20 USD po barelu.

U takvom okruženju i uvjetima na tržištu u zemlji i svijetu, bez obizra na sve teškoće, radnici Croasca imali kontinuitet radnog staža, svaki i najmanji posao koji je «na kapaljku» davala Ina odrađivali su

radnici Croasca, a plaće i materijalna prava isplaćivana su redovito. Globalna naftna kriza nije mogla zaobići Croasco, te je njezina posljedica bila umanjena cijena sata rada.

Oni, koji se sindikalnim poslom bave malo duže, još se sjećaju podsmjeha M. Rilović i povjerenika Inaša, kada se SING u tim najtežim godinama za radnike Croasca, na sastancima u Ini borio protiv mačehinskog odnosa Ine prema Croscu, tražeći od Ine da više sredstava ulaže u istraživanje i proizvodnju vlastite nafte i plina, kako bi osigurala budućnost kompanije, ali i energetske ovisnost RH.

Danas je lako igrati se velikog zaštitinika radničkih prava, prozivati potpisnike Kolektivnog ugovora da su napravili propust u pogledu ugovora o radu na određeno vrijeme, na osnovu kojih u Croscu radi velik broj djece naših radnika. Ugovor o radu na određeno vrijeme primjenjuje se u Ini i ostalim društvima, pa samo postavljamo pitanje Inašu zašto taj problem nije do kraja riješen u onim tvrtkama gdje on djeluje kao većinski sindikat? Neka radnicima u Croscu, kojima obećavaju rješavanje navedenog problema, ispričaju istinu o tome kako je taj problem riješen u Ina d.d. i neka vode računa o posljedicama koje bi mogle proizaći iz njihovih «radikalnih» i nepromišljenih rješenja.

«Famozni» Sporazum

Klasično nepoznavanje i nerazumijevanje situacije u Croscu, pokazuje Inaš kada među članovima «prodaje» priču kako je u Croscu cijena sata rada bila manja iz razloga što se sindikat nije izborio za Sporazum o dodatnim pravima radnika. Pričati o Sporazumima koji u svim tvrkama kćerima Ine već odavno istekli, isto je kao i pričati o vremenskoj prognozi.

Smatramo nužnim podsjetiti na činjenice:

- Prvi Sporazum o dodatnim pravima radnika za STSI potpisan je 3. siječnja 2002. nakon štrajka kojeg je organizirao SING, a Inaš mu se samo priključio. U vrijeme izdvajanja STSI-a, u Ini nije bilo važećeg Kolektivnog ugovora koji bi radnicima u novom društvu osigurao primjenu stečenih prava te je SING bez odlaganja organizirao štrajk. Na najavu Uprave Ine da radnicima neće platiti sudjelovanje u štrajku, SING je istog dana donio odluku da će svim radnicima, kojima poslodavac umanji plaću zbog sudjelovanja u štrajku, vratiti iznos za kojeg su zakinuti.
- Potpisanim Sporazumom na 5 godina (uz uvjet da se s njime usuglasi

Nadzorni odbor Ine) niti u jednoj točki nije utvrđena cijena sata rada, nije bilo zajamčeno pravo radnicima STSI-a da će imati istu plaću kao i radnici INA d.d., već je utvrđivanje cijene sata rada prepušteno Kolektivnom pregovaranju za svaku pojedinu tvrtku u vlasništvu Ine.

- Ostali Sporazumi za Proplin (2002.), Maziva (2002.) i Sinaco potpisani su po uzoru na prvi, ali na rok važenja od 4 godine.

Potpisanim Sporazumima utvrđeno je da će INA d.d. obvezati novu tvrtku koju osniva da:

- radnicima prizna kontinuitet radnog staža i radni staž ostvaren u INI,
- produži primjenu prava stečenih na dan izdvajanja iz Ine, a sve u skladu sa Zakonom o radu (1 godina).

Ina d.d. kao vlasnik se sporazumom obvezala da će zaključiti dugoročni ugovor, a najmanje na rok na koji je sklopljen sporazum, kojim će s novim društvom dogovoriti način poslovanja te osigurati svaki mjesec redovito plaćanje proizvoda i usluga svom društvu u iznosu koji je dovoljan za plaće radnika.

Strateško opredjeljenje SING-a

Strateško opredjeljenje SING-a i nadalje je zalaganje za jedan jaki sindikat u naftno-plinskom gospodarstvu i energetici RH. Na tom opredjeljenju ćemo ustrajati, jer korisiti od sindikalnog nejedinstva uvijek najviše ima poslodavac, a štetu trpe svi radnici.

S podsmjehom govoriti o sindikalnom jedinstvu i razjedinjenosti, isto povezivati s visinom plaća u pojedinoj kompaniji nalikuje na crtani film. Visina plaće u Ini nije rezultat «sindikalne demokracije» nego u velikoj mjeri ovisi o načinu osvarivanja prihoda kompanije. Za razliku od Ine, Croscu svoj prihod ostvaruje isključivo davanjem usluga na svjetskom tržištu. Svaki sindikat ima obvezu odgovorno, savjesno, sagledavajući sve činjenice i u dobroj vjeri pregovarati za Kolektivni ugovor. Mi u SING-u i nadalje tvrdimo kada bismo u Ini imali samo jedan sindikat da bismo se zasigurno izborili za još bolje uvjete nego imamo sada.

Hvalospjevi bez uporišta

Nikakvi Inaševi hvalospjevi (sindikalni borac, radnik, hrabri branitelj, prijatelj) neće Milana Krznarića učiniti drugačijim nego što zapravo jest. Kakav je radnik i osoba najbolje znaju oni iz njegovog radnog i životnog okruženja, a kakav je bio sindikalni povjerenik najbolje znademo mi u SING-u. On je na dužnost glavnog povjerenika sindikalne podružnice Croscu Industrijski krug izabran od strane svojih kolega. Svojim radom nije opravdao njihovo povjerenje jer na tijela sindikata i pred poslodavca nije iznio pitanja i probleme članova koje je predstavljao.

Posebno napominjemo da niti jedna stvar nije dogovorena s poslodavcem u Croscu bez njegove suglasnosti. Kada je shvatio da će onima koji su ga izabrali morati položiti račune za svoj rad, okrenuo se izdaji. Maji Rilović je to dobro poznato jer je ona s njim dogovorila uvjete izdaje.

Dakle, Milan Krznarić je u SING-u imao sve mogućnosti za dobar i uspješan sindikalni rad, ali je on na kraju izdao SING i one koji su ga izabrali u nastojanju da odgovornost za svoj nerad prebaci na drugoga.

SING-info, bilten za informiranje članova i sindikalnih povjerenika.

Izdavač: SING Zagreb, Kumičićeva 1; tel/faks: 01/4501-620; sing@sing.htnet.hr; Godina X;
Internet stranica SING-a: www.sing.hr; Redakcija: SING, Kumičićeva 1; e-mail: sing.glasilo1@sing.htnet.hr